

οάζενο κόκκινο χρώμα...

Θυμήθηκα ξεφαντά πως έτσι παρόμοια ήταν και τα φωτεινά εκείνα μάτια που είδα στο νεκροταφείο του Ουτίμπυ, τη νύχτα που ζητούσα την Λουκία, όταν είχε πάθει ύπνοβασία κ' είχε βγή τη μέσάνυχτα απ' το σπίτι.

Ακόμη θυμήθηκα πως έτσι σαν ομίχλη πρωτοπαρουσιάστηκαν στον Ίωνάθαν ή τρομερές εκείνες γυναίκες στον πύργο του Δράκουλα. Ή ανέφερες αυτές με κατατρομάζεις. Αγωνίατζα να σηκωθεί, μα δεν μπορούσα. Τά βλέφαρά μου κλείνανε μόνα τους. Είχα χάσει τη θέλησή μου, είχα μια άνεστηγή εξάντληση. Έτσι άφευκτα να με πάρει ο ύπνος. Τη στιγμή αυτή ακριβώς είδα να σκύβη από πάνω μου, ένα άπαιστο πρόσωπο, γλοιώδ, πολύ γλοιώδ, με κόκκινα μάτια, σαν αναμμένα κάρβουνα!..

Από τη στιγμή αυτή δεν έννοιουσα πει τιποτέ άλλο. Είχα όμως μέσα στον ύπνο μου την έντύπωση, πως κάποιος πήγχε κοντά μου, κάτι το βδελυρό και το άπαιστο, έννοιουσα άνατριχίλες κ' άκουγα ένα μακρύνον κλάμα, σαν μοιρολόγι πουήτανε από μεγάλη άπόστασι και σαν πένθιμο γρούλλιμα ζώου.

Τό πορώ είχα τρομερή κοίρασι. Όταν για μιά στιγμή έσπυσε ο Ίωνάθαν έπάνω μου και μου μίλησε για να με ξυπνήση έτρώμαζα. Δεν τόν έννοιουσα άμέσως, νοήσια πως είναι κάποιος άλλος, κάποιος ξένος...

Κατέβαλα μεγάλες προσπάθειες για να σηκωθώ απ' τό κρεβάτι. Έννοιουσα άνονια σ' όλο μου τό σώμα. Τό κεφάλι μου ήταν βαρύ.

Τι παράδοξα όνειρα που βλέπει κανείς, άλήθεια! Λίγο ακόμη και θά πίστευα πως όλα αυτά όφείλονται σ' αυτόν τόν φρικάλιο, τόν κόρητα. Άλλά όχι, δεν είναι δυνατόν. Τά όνειρεύτηκα όλα, γιατί κοιμήθηκα με κακές σκέψεις και γιατί άνησυχοίσα για τόν Ίωνάθαν.

Θά παρακάλεσθό μόνον τόν κ. Σοισαδ για μού δώση κανένα φάρμακο για να κοιμηθώμαι εύκολα. Κι' αυτό όμως δεν θά τό κάμω άν δεν μου συμβεί να δώ νέους έριάλτας.

Από τή μορφή του Ίωνάθαν καταλαβαίνο πως αί έρευναί, τās όποιās άρχισαν ηγναίνον καλά. Τό σπόγγεμα ήσαν στον στήσι και οι άλλοι φίλοι μας, κακείς όμως από αυτούς δεν μου έχαμε λόγο για τās ένεργείας των, ίσως για να μη με άνησυχήσουν.

Ο Ίωνάθαν με είδε κλωμιά και μ' έρώτησε πως έτέρασα τή νύχτα μου. Τού είλα πως κοιμήθηκα ήσυχα. Λυπάμαι πολύ για τό άδωσ αυτό ψέμα. Αν όμως τού έλεγα όλα εκείνα που μου συνέβησαν θά τόν άνησυχοίσα χωρίς λόγο, γιατί έλλίξω πως δεν θά έπαυληφθοίην.

Σήμερα είχα διαρκώς στο νού μου τή φτώχη και άτυχη φίλη μου Λουκία. Τι κρίμα να χαθί τόσο νέα και τόσο τραγική! Αν ζούσε τώρα θά είμαστε διαρκώς μαζί και θά έλεγαμε τα μυστικά μας και τούς πόνοους μας. Μιά από αυτές τις ήμερες θά τής πάω άνήθη στο νεκροταφείο.

Δεν έχω να προσθέσω άλλο τιποτέ σήμερα στο ήμερολόγιό μου.

Έλλιξω πως άποψε θά κοιμηθώ ήσυχα... Έν τψ μεταξύ ο Ίωνάθαν συμπληρώνει στο γραφείο του τό ήμερολόγιό του.

Κάθουμαι στο τραπέζι μου και γράφω σκεπτομένη μ' άνατριχίλα τα χρεσινά γεγονότα.

Άποψε θά κλεισω καλά τό παράθωό μου. Θά ήταν περιέργω άν συνέβαιναν τα ίδια. Έν τούτους νοιάθω τήν καρδιά μου ήσυχη.

Τά φύλλα αυτά του ήμερολόγιου μου θά τό κρύψω. Δεν θέλω να μάθι κανείς τιποτέ. Αν όμως βεβαιωθώ πως όλα αυτά που μου συμβαίνουν είναι ύποπτα θα είδοποιήσω τόν κ. Βάν Έλισγι πρώτα κι' αυτός είναι άρεσκα σοφός για να με άναλλάξη απ' όλες αιτάς τας συμφορές.

Νά έχου όλα αυτά σχεσί με τόν κόρητα; Δεν τό πιστεύω. Μά θά έχω τόν νού μου κι' ο Θεός είναι μεγάλος και θά με προσφυλάξη!..

Επίσκεψη πολύ άσημνη νύχτα...

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ—ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Κάν... συγχροπλύνεται

Ο Κάν έπήγε να κμή ένα λουτρό κατά διαταγήν του ίατρού. Όταν ξεναγούσε είπε στη Σάρα τή γυναίκα του.

— Τι διατύχημα! Έχασα τό γι λέξο μου στο λουτρό.

Ένα χρόνo άργότερα έπήγε πάλι στο λουτρό κατά διαταγήν του γιατρού και γύρισε χαροχίμενος στη γυναίκα του.

— Σάρα, θησαυρώ μου, τής είπε. Ξαναβρήκα τό γελξο μου.

— Πού λοιπόν;

— Φαντάσου. Τό είχα από πέρσι φορέσει μέσα από τό πουζάμωό μου!

***

Δοκιμή τιμιότητος

Ο τραπέζιτης Λεβύ είδε να μπαίην στο γραφείο του ο φίλος του Κάν κρατώντας στο χέρι μια μικρή βαλίτσα.

— Καλημέρα Κάν. Είσαι καλά;

— Σ' ευχαριστώ. Και σү;

— Λαμπρά.

— Ήθελα, καίμενε Λεβύ, μια μικρή έκδοούεσι. Φεύγω για τό Κόκμα άμέσως. Σε παρακαλώ να μου φυλάξης τής έβδομηντα χιλιάδες φράγκα που έχω μέσα σ' αυτή τή βαλίτσα.

— Τιποτέ εύκολότερο. Στάσου να σου δώσω μια άπόδειξι.

— Δεν χρειάζεται. Έχω έμπιστοσύνη σι σένα.

— Μά γυρεύεις τή γίνεται. Μπορεί να πεθάνω. Στάσου να φρονάξω τόν άρχιλογιστή και τόν ταμία μου να τά μετρήσωμε μπροστά τους.

Οι δύο πατάλληλοι ήσαν και τα χρημάτα έμετρήθησαν σωστά. Ο Κάν έφυγε άφου ευχαρίστησε το φίλο του και όταν ύστερα από έξη βρομάδες έγύρισε από τό ταξίδι έπήγε στην τραπέζα του φίλου του.

— Καλημέρα Λεβύ.

— Καλημέρα Κάν. Σε τι μπορώ να σου φανώ χρημόσ;

— Ήθελα να μου έδινες τής έβδομηντα μου χιλιάδες.

— Τής έβδομηντα σου χιλιάδες;

— Ναι.

— Ποιές έβδομηντα σου χιλιάδες;

— Αυτές που σου άφησα πριν φργώ για τό Κόκμα.

— Μου άφησες έβδομηντα χιλιάδες φράγκα; Δεν θυμουμαι.

— Μπροστά στον άρχιλογιστή και στον ταμία τής τραπέζης σου μάλιστα. Αυτοί τά έμέτρησαν.

— Θά τό ίδουμε.

Ο τραπέζιτης έστειλε κ' έκάλεσε τούς δύο ύπαλλήλους του.

— Κύριοι, θέλω είπε μπροστά στο φίλο του, είδατε τόν κύριο Κάν να μου παραδώση πρό έξη έβδομάδων έβδομηντα χιλιάδες φράγκα;

— Όχι, είπε ο ένας.

— Όχι, και ο άλλος.

— Τά βλέπεις Κάν... Πηγαίνετε, κύριοι.

Ο Κάν έφυγε έξω φρονών χευσιπώτας τής πόρτες και φωνάζοντας ότι θά πάη στην άστυνομία. Βρισκόντας στη σκάλα όταν ο Λεβύ έτρεξε πίσω του.

— Έλα να σου δώσω τά χρημάτα σου.

Ο Κάν άνέβηκε και παρέλαβε τά χρημάτα μέχρι φράγγου.

— Μά γιατί μου έκαμες αυτή τήν ιστορία; ρώτησε ο Κάν τό Λεβύ.

— Δεν ήταν για σένα. Ήθελα να ιδώ άν μπορώ να ύπολογίζω έπι τής...τιμιότητος τών ύπαλλήλων μου.

***

Τις δάρες του ύψιστου

Ο γεροφραββίνος Μαρδοχάος βρισκεται στον ουρανό. Άλλά και εκεί δεν παύει να φωνάζη με όλους όσους συντατά. Διαρκώς δημιουργεί ζητήματα με τόν Άβραάμ, τόν Μωϊσή, άόρη με τό ίδιο το Θεό. Μιά ήμερα τού είπε.

— Πές μου λοιπόν, Υψίστε, τι είναι για σένα χίλια χρόνια;

— Γιά μένα; Μιά στιγμή.

— Και ένα εκατομμύριο λίρες στερολίνας;

— Ένα εκατομμύριο λίρες στερολίνας; Μιά πεντάρα.

— Τότε, Παντοδύναμε, κάμε μου δώρο μιάς πεντάρας.

— Καλά. Περιμένε... μια στιγμή.

Ριγκολο

ΝΕΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

Τας τελευταίας ήμέρας ένεγραφήσαν και άνενέωσαν τās έγγραφας των οι κάτωθι συνδρομηταί μας:

- Ευαγγελία Βεσλαβέ, Άστασία Γεωργιάδου, Γ. Κοταώνης, Ν. Παπαθεοδόρου, Ήλ. Χαρβηλιεύς, Α. Μαυροειδής, Κ. Καραπέτσας, Ι. Καρυβασιλής, Έλ. Περασίης, Κατίνα Στεφανίδου, Α. Κεραμάρη, Γεάνος Βιημορσέλης, Ίω. Αημηταίου, Μαρία Άνγροποστοπούλου, Β. Παπαγεωργίου, Χ. Λασιπόλης, Κ. Πέντος, Π. Ρουτσογιάνης, Γ. Φωταναίου, Γ. Λοΐσκας, Α. Παγιώνης, Κ. Μαλιζιωτίδης, Μαρία Άνερόφης, Άγγελική Γεωργιάδου, Γ. Αμερικανός, Έλένη Τριγιάκη, Π. Βαζεβανέλης, Ολυμπία Μανδουβαδιστή, Β. Κεραυραίος, Γ. Καραζωστας, Μ. Παρασκανιτιάς, Γ. Άνδρουλάκης, Ν. Χατζάκης, Γ. Σταζάκης, Σ. Σταυρολάκης, Γ. Χαλιαδάκης, Άν. Παρασκανιτώνης Ρουφίνη Πικαδάκης, Α. Γεργοπούδης, Στ. Μιχαηλίδης, Έύατ. Σταυριανής, Ι. Σταυροπούδης, Μ. Άράτος, Ν. Χατζάκης, Γ. Μαζαράκης, Χρ. Άνδρουλάδης, Έμμ. Λαμιανώνης, Σ. Παπαδάκης, Έμμ. Ψυλλάκης, Έμμ. Παπαντώνη, Οδρανία Γεργοπούδου, Ελεήνη Μορέου, Ελεήνη Μοριανή, Μ. Σουρανάκης, Κ. Παζιαδάνης, Φάδ. Σουματιδής, Μιχ. Φυτάκης, Γ. Καλαϊτάκης, Γ. Καββαλάς, Φιλ. Σπανθοφράκης, Α. Παλιολόγος, Α. Χουσιούδης, Ευθ. Παπαδάκης, Μιχ. Ψαλλάκης, Γ. Κόκκινος, Ν. Άλαστοπούλος, Μαρία Ρεζινάκη, Γ. Βογιατάκης, Έμμ. Μιλιώνας, Χαρ. Παπαδάκης.